

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

**Geismar, Justus Moritz von
Coloniæ Agrippinæ, 1691**

Ad tit. 3. de libelli oblat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](#)

non nisi species iuris distinctionis distingueat respicere, quia ab una specie exercitum unius actus recte extendetur ad actus alios ejusdem speciei; sicut si quis per præscriptionem acquisivit unum actum, recte extendetur ad ceteros actus ejusdem speciei. *Alexand. consil. 68.n.18.vol. 2.* Nisi tamen alius esset in quasi possessione aliorum actuum, tuac enim actus unius speciei non posset extendi ad ceteros actus, eò quod videantur esse omnino à se invicem separati. *Balb. de præscript. p. 2. q. 2. nū. 22. & Ieqq. Bronch. cent. 1. mis. assert. 9.*

AD TIT. II.

De foro compet.

Ad finem numeri primi adde: Realis regulariter locum habet in crimina libus, ne facinorosus fugam arripiat, regulariter tamen requiritur ut præcedat mandatum Judicis. *l. 3. c. de exhib. reis.* Ratio est quod ab executione inchoandum non sit, nisi tamen quis in flagranti criminis deprehendatur, vel sit suspectus de fuga, quia talis mox sine ulla commissione ulteriori capi potest per L. ait Prætor 10. §. si debitorum ff. Quæ in fraud. credit. In causis civilibus autem regulariter est prohibital. *un C. de prohib. sequestr.* Eò quod inverso iuriis ordine sumatur exordium, excepto tamen si debitor sit suspectus de fuga, quo casu etiam in causa civili propriâ auctoritate debitor potest detineri, maximè si forensis sit. *Peckus in Tractat. de jure sif.*

Ad finem numeri secundi adde: Cita- *tio autem continere debet Primò no-* *men citantis, ut sciatur an habeat legi-*

timam personam. Secundò, nomen Judicis citantis, ut sciatur an ille qui citat sit Judex competens, si enim esset incompetens, impunè citanti non paretur, citatus tamē ad Judicem incompetentem comparere tenetur, & suam exceptionem si quam habet judici exhibere, tot. tit. ff. si quis in ius vocat. non erit. Tertiò, locum Judicii, ut sciatur an locus sit tutus, quod tamen intelligendum est tantum de iudicio delegato, quia si quis citetur ad tribunal ordinariū & nihil exprimatur, censetur quis ad locum solitum citatus, *L. silo-* *cus 59. ff. de iudic.* Quartò, citatio continere debet nomen rei, sive ejus qui citatur, ut citatus positivè sciatur se vocari ad iudicium. Quintò, causam ob quam citatur, ut sciat semper quare conveniatur. *Clem. 2. ut lito non contest.* Sextò, diem & terminum, ut citatus sciat diem ad quem vocatur non esse feriatum. Debet autem citatio fieri per apparitorum, qui si dicat se ex mandato judicis citare, fides ei adhibenda est excommuni praxi. *Marant. p. 6. 5. citationem 52.* Hoc etiam extra questionem est, quod, si apparitor dicat se citationem fecisse, ei omnimo dñe credatur, tum quod deponat de facto proprio, tum etiam quod electa in hoc sit ejus industria, adeoque pro ipsius dicto presumitur *Gail. lib. 1. obs. 54. num. 4. Menoch de arbitr. casu 112.*

AD TIT. III.

De libelli oblat.

Ad finem numeri primi adde: Libellus aliis est articulatus, aliis simplex. Atticulatus est, qui continet in se

B 3

plus

plures articulos. Simplex verò est, in quo continua fit narratio. *Treutl. disp. 4. Vult. ad princ. de action. Instit.* alii hunc vocant summarium, illum verò positionalem.

AD TIT. V.

De litis contestat.

Ad finem numeri 2. adde: Litis contestatio dicitur secundum Oldendorpium, cùm ab Auctore primū, deinde à reo negotii principalis fit narratio, ad hoc ut *Judex de causa incipiat cognoscere*, l. 1. C. eod. Originem habet à libertate Romanorum, ne alicuius iudicio fieret violentia in causis civilibus, quare post affirmationem actoris, & responsum rei eo animo factum, ut *Judex litem decideret*, solebant testari, id est testes rogare, ut litis contestatio dicta sit quasi duorum vel pluriū adversariorum testata ordinatio judicaria, & exinde caput *Judex habere potestatem cognoscendi, decidendi, execuendi*, juxta illa prætoris verba do, dico, addico, do judicium postul'antibus, dico sententi. m post litem contestaram, addico rem victori, & exequor illam, quod postremum dicirur legis actio, quasi iussu planè legis id fieri sit necessarium. Adeoque litis contestatio quoad originem descendit ex jure naturali, quoad solennitatem ex Romanorum auctoritate, materia sunt controversiae, quæ sine iudicio componi non possunt. Forma expositio facta iudici ab auctore & reo animo contestandi litem. Finis ut partium voluntate causa subjiciatur cognitioni judicis, ne quid violentum admittatur in sacro-

sancta iustitiae officina, & ne quis ullam de executione juris, sed de se ipso habeat occasionem conquerendi.

Adnu. 6. Quæres: an per oppositionem exceptionis lis contestata. R. si dilatoria sit, certum est quod non, quia hæc principalem petitionem actoris non concernit, quæstio est de peremptoria: v.g. peto à Tio decem, quia promisit, iller responderet, quod metu inductus promiserit Resp. Adhuc negativè, quia adhuc non est contradictionis responsio, neque adhuc patet, de quo *Judex cognoscere debeat*, probatur. l. ex cap. 1. eod. in 6. Ubi dicitur, quod talis exceptionis objectio litis contestationem non impedit, ergo per illam adhuc facta non est probatur 2. ex c. 2. eod. in 6. ubi dicitur quod per hoc nequaquam litis contestatio facta intelligatur, sed cā non obstante illam fieri oporteat, nisi sit exceptio talis, quæ litis finita dici ur, hæc enim si in continent probari queat, etiam litis contestationem impedit. d. c. 2.

Ojicies cap. prout x. de dolo & contum. in quo per exceptionem prescriptionis videtur lis contestata, & dicitur esse contestata, item in cap. Venerabilis inf. de except, per exceptionem permutationis seu cambii, item in cap. Raynulph. infr. de testam. per exceptionem annalis prescriptionis, item in l. sifilius 5. exceptionibus ff. de interrogat. act. Instituā actione, & oppositā tali exceptione videtur esse judicium. Respondet Gloss. in c. 2. b. tit. in 6. Aut reus directè respondet libello, se non teneri, quia intervenit pactum, & est litis contestatio, aut simpliciter dicitur